

[Hanne Severinsen]

steren sagde, at der er mange lejligheder, der mangler centralvarme, bad og toilet og friarealer. Jeg så endda i en redegørelse, at med den fart, vi har på i øjeblikket, vil det tage 70 år, før vi er færdige. Alligevel bruger vi i det næste kalenderår 1,6 mia. kr. til byfornyelsesopgaver.

Derfor er det vigtigt, at vi understreger, at vi bliver nok aldrig nogen sinde færdig. For hvad vil det sige? Det er et fjollet begreb. Vi har meget betonslum, som andre har sagt, som vi sikkert burde skrotte.

Men det, der er vigtigt at understrege, er, at vi har brug for en kvalitativ indsats, som ministeren også sagde: Noget, der kan give afsmittende effekt på private. Det synes jeg er vigtigt at understrege, for der er mange private, der godt vil gå i gang.

Vi burde måske også overveje, om det er helt hensigtsmæssigt med den struktur, vi i øjeblikket har med byfornylsesselskaberne, som er store og bureaukratiske og som ved, hvad der er godt for folk, men som ikke inddrager befolkningen nok. Byfornyelse bør i højere grad være tilbud, der breder ud, og man kan også se, at i provinsen fungerer det langt bedre dér, hvor den private byfornyelse er med.

Det offentlige skal hjælpe på beboernes præmisser, skal være en slags konsulent, men ikke være dem, der bestemmer, hvordan man skal indrette sig. Derfor er en-pose-penge-principet med ekspertbistand nok et udmærket princip, som man godt kunne se lidt nærmere på.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at alle byer har en historisk dimension, som vi må passe på. Miljø har også noget at gøre med, at vi kan identificere byen, at det ikke bare er et tilfældigt distrikt, vi bor i, men et sted, der har et historisk liv og også et socialt og kulturelt liv.

Man kan nok sige, at noget af miljøproblemet i en storby skyldes, at man mangler det nære i det store. Derfor bør vi nok – det er selvfølgelig ikke os, der skal gøre det – henstille, at man gør lidt mere for at skabe lokale væresteder i stedet for at lave kæmpestore fritidssupermarkeder, at man i det hele taget prøver at skabe samlingssteder dér, hvor folk er.

Ministeren var inde på arkitektur og bebyggelsestæthed. Det synes jeg også er et meget væsentligt område at se på. Hvis vi skal have lidt færre trafikproblemer, var det måske hensigtsmæssigt, at der de steder, hvor der er god kollektiv trafik, bor flere.

Man skal måske også se på, om de meget generelle, lave udnyttelsesgrader, som Venstre-regeringen i øvrigt fik gennemført i 1974, ikke er blevet administreret for ufleksibelt. Jeg tror, det var en god idé, hvis vi kunne få større fleksibilitet, når det gælder bebyggelsestæthed. Der er mange områder, hvor det i virkeligheden var bedre at se på det individuelt. Det kan godt tænkes, at en større bygning kunne være bedre på det område.

Jeg vil slutte med at sige, at en by er noget, som udvikler sig hele tiden. Niels Ole Lund har i »Den gode by« beskrevet det som en collage, der består af dele, der sættes sammen i en anden sammenhæng, end de oprindeligt har været en del af. En bybygger, der ser byen som en collage, ved, at der er mange meningsfulde dele til en helhed, og at – her kommer noget vigtigt – gammelt og nyt ikke kobles sammen ved, at det nye forklædes, som om det var gammelt, heller ikke ved, at det gamle latterliggøres af det nye.

Vi skal passe på med at tro, at vi her og nu kan skabe den helt effektive og rigtige by. Vi står på et historisk grundlag.

Derfor vil jeg ikke stemme for hr. Leif Hermanns og hr. Baadsgaards forslag om motiveret dagsorden. Jeg synes ikke, at det er det, vi har brug for. Vi har brug for noget mere konkret.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Det skal blive ganske kort. Fru Hanne Severinsen gjorde nøjagtig som hr. Ole Bernt Henriksen: Griber fat i en påstand om, at der er nogle, der vil forbyde bilkørsel i den indre by – og så siger: Det går ikke.

Det er der ikke nogen der har sagt. Der er ingen, der har sagt, at vi skal forbyde al bilkørsel i den indre by. Der er nogle, der har sagt, at den skal begrænses, men det er ikke sagt i denne debat, og det er heller ikke sagt fra denne talerstol i denne debat. Hvis vi skal have en debat, som bevæger sig på mere end det postulerende plan, kunne det være meget praktisk, om man 1) hørte efter, 2) lod være med at opfinde argumenter, som ingen er kommet med, for derefter at sige, at de er dårlige.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):